

Перспективи рішення проблем енергозбереження в житлово-комунальному господарстві

Поспелов О.В., Харківська національна академія міського господарства

Енергозбереження не є окремим напрямом використання енергоносіїв – це культура технологій і технічний рівень держави.

Енергозбереження – це фактор економічного розвитку, доведено на практиці, дешевше здійснити заходи щодо економії енергії, чим збільшити її виробництво.

Однієї з основ промислової цивілізації завжди було великомасштабне й усе зростаюче споживання енергії як в області виробництва продукції, так і в сфері їх споживання. У зв'язку з цим у нашій країні негативний вплив на навколишню природу, на людину і її здоров'я, викликане виробництвом і споживанням енергії, дійшло загрозливого рівня.

В останнє двадцятиліття енергетика забезпечувала ріст добробуту населення. У розвинених країнах за рахунок збільшення виробництва енергоресурсів і поліпшення їх використання як енергозощадженню приносила 60-65% економічного росту. Енергоємність національного доходу цих країн зменшилася за цей період на 23-27%.

Енергетична стратегія передбачає інтенсивну реалізацію організаційних і технологічних заходів економіки палива і енергії, тобто проведення цілеспрямованої енергозберігаючої політики.

Національна стратегія енергозбереження буде працювати тільки в тому випадку, якщо вона буде керуватися наступними засадами:

- усвідомленням існування тісного взаємозв'язку розвитку економіки і стану навколишнього середовища на регіональному рівні використання енергоносіїв;
- жорсткий контроль використання енергоносіїв і їх внесок, у відсотковому відношенні, в розвиток доходу;
- використання новітніх технологій захисту теплових енергій як на теплоносіях і виробниках, так і на спорудах використання;
- заохочення інвестування проектів енергозбереження, видобутку і розвитку нових джерел енергії;
- диверсифікаційне використання джерел енергії на спорудах з великою потребою;
- перехід на сучасні, економічні прилади використання енергії у промисловості і побуті.

Рациональне використання й ощадлива витрата ресурсів органічного палива (вугілля, нафта, природний газ), підвищення ефективності

кінцевого споживання енергії у всіх секторах економіки, розвиток відновлюваних джерел енергії (біомаси, гідро-, електроенергії, сонячній енергії, енергії вітру й геотермальної енергії) – усе це, разом узятє, може забезпечити потреби міста і регіону в енергії й, отже, його сталий розвиток.